

İsa Mesih'in Vahyi - 17 Numara

Kuru Kemiklerin Uyanışı: Bekleyiş Döneminde Sağlığa ve İmana Bir Çağrı

Jeff Pippenger

2023-11-17

Sokakta ölü gibi yatan kuru kemikler, çölde haykıranın "sesini" işitiyorsa, bu, Tesellici'nin gelmiş olmasındandır; bu da İsa'nın onu göndereceğine dair vaadinin yerine gelmesidir. Millercilerin ilk hayal kırıklığında, Millerciler, on bakirenin benzetmesindeki gecikme zamanında olduklarını anladılar.

"Hayal kırıklığına uğrayanlar, Kutsal Kitap'tan, gecikme döneminde bulduklarını ve görümün gerçekleşmesini sabırla beklemeleri gerektiğini gördüler. Onları 1843'te Rablerini beklemeye yönelten aynı delil, 1844'te O'nu beklemelerine de yol açtı." Spiritual Gifts, cilt 1, 153.

Millerciler tarafından tipolojik olarak temsil edilenler, ilk hayal kırıklığı deneyimini tekrar ederler; bunu yaptıklarında, onların da bakirelerin benzetmesindeki gecikme zamanında olduklarını anlamaları gerekir. Bu gerçeği görmelerini sağlayan yalnızca Tesellici'nin etkisidir. Tesellici'nin meydana getirdiği bu farkındalık, Hezekiel'e kuru, ölü kemikler vadisine ilan etmesi emredilen ilk peygamberlik sözüyle temsil edilir.

Yine bana şöyle dedi: "Bu kemiklere peygamberlik et ve onlara de ki: Ey kuru kemikler, Rab'bin sözünü işitin. Rab Tanrı bu kemiklere şöyle diyor: İşte, içinize nefes koyacağım ve yaşayacaksınız. Üzerinize kirişler gereceğim, üzerinize et giydireceğim, sizi deriyle örteceğim ve içinize nefes koyacağım; yaşayacaksınız ve benim Rab olduğumu bileceksiniz." Ben de bana buyurulduğu gibi peygamberlik ettim. Peygamberlik ederken bir gürültü koptu, bir sarsıntı oldu; ve kemikler birleşti, her kemik kendi kemiğine kavuştu. Baktım, üzerlerinde kirişler ve et belirdi, üzerlerini deri kapladı; ama içlerinde nefes yoktu. Hezekiel 37:4-8.

"Gürültü" Kutsal Ruh'u temsil eder. O noktada bakirelerin bekleme zamanında olduklarını fark etmeleri gerekir. Bekleme zamanında olduklarını fark ettiklerinde hayal kırıklığına uğrayanların ne yapmaları gerektiğine ilişkin Kutsal Kitap'taki talimatlar çoktur. Yeremya, asla "alaycılarının topluluğu"na (ki Filadelfya'ya yönelik mesajda bu Şeytan'ın havrasıdır) geri dönmelerini gerektiğini öğretir. Ayrıca değerliden değersiz ayırmaları gerekir. Değerli ile değersiz karşıtlığı çifte anlam taşır.

Bu peygamberlik ayırımını yıllar önce, William Miller'ın rüyasına bir uygulama yaptığımda kendim öğrendim. Değerli taşları Tanrı'nın sözünün hakikatleri, asılsız değerli taşları ise bozulmuş öğretiler olarak doğru biçimde tanımladım. Sonrasında bana, James White'ın da William Miller'ın rüyasına bir uygulama yaptığı ve kendi uygulamasında değerli taşları Tanrı'nın sadık halkı, asılsız değerli taşları ise hakikatin sahte savunucuları olarak tanımladığı belirtildi. James White'ın rüya hakkında ne öğrettiğini incelediğimde, ikimizin de doğru olduğunu fark ettim. Değerli taşlar Tanrı'nın sadıklarını, sahte değerli taşlar ise sadık olmayanları temsil edebilir; fakat değerli taşlar

Tanrı'nın sözünün hakikatlerini de temsil edebilir ve sahte değerli taşlar yanlış öğretiler olabilir. James White, Miller'in rüyasını o sırada yaşamakta olduğu tarihe uygulamıştı; ben ise rüyaya son günlerin tarihi olarak yaklaşmışım. Bu iki uygulama birlikte, insanların inandıkları şeye dönüştüklerini ortaya koyar; ve eğer hatalı öğretilere tutunmayı seçerlerse, bağ kurdukları öğretilerle birlikte, toz fırçalı adam tarafından pencereden dışarı süpürüleceklerdir. Ne yersek oyuz.

Hayal kırıklığına uğramış olanlar bekleyiş döneminde olduklarını anladıklarında, Yeremya'ya göre kıymetliyi değersizden ayırmaları gerekir.

Tanrı'nın yönetimine karşı savaşıyan insanlar, zaman zaman sergiledikleri türden bilgeliklere nasıl oluyor da sahip oluyorlar? Şeytan'ın kendisi göksel saraylarda eğitildi ve hem iyinin hem de kötünün bilgisine sahiptir. Değerli olanı bayağı olanla karıştırır; bu da ona aldatma gücü kazandırır. Ama Şeytan göksel parlaklığın giysilerine büründü diye onu bir ışık meleği olarak mı kabul edeceğiz? Ayartıcının, kendi yöntemlerine göre eğitilmiş, kendi ruhundan esinlenmiş ve işine uygun hale getirilmiş temsilcileri vardır. Onlarla işbirliği mi yapacağız? Onun temsilcilerinin eserlerini, eğitim edinmek için vazgeçilmez olarak mı kabul edeceğiz? Şifa Hizmeti, 440.

Değerli ve değersiz olan, gerçeği ve yanlış temsil eder. Ayrıca iki insan sınıfını da temsil eder.

"Yine de Tanrı'nın temeli sağlam durur; üzerinde şu mühür vardır: Rab, kendisine ait olanları bilir. Ve: Mesih'in adını anan herkes kötülükten uzak dursun. Ama büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar değil, tahta ve topraktan olanlar da vardır; kimileri onur için, kimileri de onursuzluk için.' 'Büyük ev' Kilise'yi temsil eder. Kilise'de hem bayağı olan hem de kıymetli olan bulunacaktır. Denize atılan ağ hem iyiyi hem de kötüyü toplar." Review and Herald, 5 Şubat 1901.

Yeremya'ya, geri dönerse, akılsız kızlardan ayrılması ve akılsız kızların hatalı öğretilerinden de ayrılması gerektiği bildirildi. Yüz kırk dört bin, tam birliğe kavuşanlardır. Yeremya, görüş konuştuğunda Tanrı'nın "ağzı" olacaklarsa, Hezekiel'in dört rüzgârla ilgili ikinci mesajı tarafından mühürlenmek üzere çağrılanların tamamlaması gereken işi temsil etmektedir. Görüm, yargı geldiğinde Milleritlerin tarihinde konuştu ve yeryüzünden çıkan canavar konuştuğunda ve üçüncü yayın yargısı geldiğinde, yüz kırk dört binin tarihinde konuşur. O zaman, Yeremya'nın tanımladığı işi tamamlamış olanlar Tanrı'nın nöbetçileri olarak yükseltilir.

Rab, hayal kırıklığına uğramış olanları ölümlerinden uyandırmak için Tesellici'yi gönderdiğinde, Pazar yasası krizinde O'nun sözcüleri olacaklarsa yerine getirmeleri gereken bir arınma işi belirler. Yeşaya, Yeremya'nın öğüdüne katılır.

Dağlar üzerinde müjdeyi getirenin, esenliği ilan edenin; iyiliğin müjdesini getirenin, kurtuluşu ilan edenin; Siyon'a, "Tanrın egemenlik sürüyor!" diyenin ayakları ne güzeldir! Senin nöbetçilerin seslerini yükseltecek; bir ağızdan ilahi söyleyecekler; çünkü Rab Siyon'u geri getirdiğinde kendi gözleriyle görecekler. Ey Yerusâlim'in harabeleri, sevinçle coşun, hep birlikte ilahi söyleyin; çünkü Rab halkını teselli etti, Yerusâlim'i kurtardı. Yeşaya 52:7-9.

"müjdeyi getirenler" ve "barışı ve kurtuluşu ilan edenler" "seslerini birlikte" yükseltirler; çünkü "göz göze geleceklerdir".

Bana, sözünü ettiklerimle etkilerini birleştiren birkaç kişi daha gösterildi ve birlikte, cemaatten uzaklaştırmak ve karışıklık çıkarmak için ellerinden geleni yapıyorlar; etkileri de Tanrı'nın gerçeğini itibarsızlaştırıyor. İsa ve kutsal melekler, Tanrı'nın halkını tek bir imanda bir araya getirip birleştiriyorlar ki hepsi aynı düşünceye ve aynı yargıya sahip olsun. Ve onlar bu zamanın ciddi ve önemli gerçekleri üzerinde hemfikir olsunlar diye imanın birliğine getirilirken, Şeytan onların ilerleyişine karşı koymak için çalışıyor. İsa, araçlarıyla toplamak ve birleştirmek için çalışıyor. Şeytan ise kendi araçlarıyla dağıtmak ve bölmek için çalışıyor. 'Çünkü işte, buyuracağım ve İsrail'in evini bütün uluslar arasında, elekten geçirilen tahıl gibi eleyip süzeceğim; yine de en küçük tanecik yere düşmeyecek.'

Tanrı şimdi halkını sınavı yapıyor. Karakter şekilleniyor. Melekler ahlaki değeri tartıyor ve insanoğullarının bütün eylemlerini sadakatle kayda geçiriyorlar. Tanrı'ya bağlı olduğunu söyleyen halk arasında yozlaşmış yürekler var; ama onlar da sıvanıp denenecek. Herkesin yüreğini okuyan o Tanrı, çoğu zaman en az şüphelenilen yerlerde bulunan karanlığın gizli şeylerini gün ışığına çıkaracaktır; ta ki gerçeğin ilerleyişini engelleyen sürçme taşları ortadan kaldırılsın ve Tanrı, yasalarını ve hükümlerini ilan edecek temiz ve kutsal bir halka sahip olsun.

Kurtuluşumuzun Önderi, halkını adım adım ilerletir; onları arındırır ve göğe alınışa hazırlar; topluluktan çekilmeye eğilimli olanları, önderliğe razı olmayan ve kendi doğruluklarıyla yetinenleri ise geride bırakır. "Öyleyse sende olan ışık karanlıksa, o karanlık ne kadar da büyük!" Tanrı'nın halkından uzaklaşırken kendinden emin bir ruha kapılmalarına, doğru ve ışıktaki olduklarına inanmalarına yol açan aldatmadan daha büyüğü insan zihnini aldatamaz; oysa onların çok değer verdikleri ışık karanlıktır. Tanıklıklar, cilt 1, 332, 333.

"'Müjde getirir' ifadesi, Gece Yarısı Çılgılığı'nın tarihini tanımlamak için Yeşaya kitabındaki pasajda iki kez tekrarlanır; değerli olanın değersiz olandan ayrılmasıyla gerçekleşen birliğe dair Yeşaya'nın tasvirine götüren ayetler de aynı şeyi yapar."

Uyan, uyan; gücünü kuşan, ey Siyon; güzel giysilerini giyin, ey Yeruşalim, kutsal kent: çünkü bundan böyle içine artık sünnetsiz ve murdar girmeyecek. Tozunu silk; kalk ve otur, ey Yeruşalim: boynundaki bağlardan kurtul, ey Siyon'un tutsak kızı. Yeşaya 52:1, 2.

Yeremya, ilk hayal kırıklığını yaşayan ve bekleme döneminde olduklarını fark edenleri temsil eder. Yeşaya, aynı kişilere "Uyanın, uyanın" diye buyurur. Onlar uyanırlar ve sonunda Tanrı'nın kilisesinde artık hiçbir sünnetsiz ve murdar kimsenin kalmayacağı bir noktaya ulaşırlar; çünkü kıymetli olanı değersiz olandan ayırma işini tamamlamış olacaklardır. "Rab, yargılarının dünyaya daha belirgin biçimde inmesinden önce kendi kilisesinin arınmış olmasını ister."

Bu dünyanın tarihinin sonuna hızla yaklaşıyoruz. Son çok yakın, birçoklarının sandığından çok daha yakın; ve halkımıza Rab'bi yürekten aramanın gerekliliğini ısrarla hatırlatma yükünü yüreğimde taşıyorum. Birçoğu uykuda; onları nefsanî uykularından uyandırmak için ne söylenebilir? Rab, yargıları dünyanın üzerine daha belirgin biçimde inmeden önce, kilisesinin

arınmış olmasını ister.

'Onun geliş gününe kim dayanabilir? O görüldüğünde kim ayakta durabilir? Çünkü o, arıtıcının ateşi gibi ve çamaşırcıların sabunu gibidir; gümüşün arıtıcısı ve temizleyicisi olarak oturacak; Levi'nin oğullarını arındıracak ve altın ile gümüşü arıtır gibi onları temizleyecek ki Rab'be doğrulukla bir sunu sunsunlar.'

Mesih her türlü riyakârlık kisvesini kaldıracaktır. Gerçek ile sahtenin hiçbir karışımı onu kandıramaz. 'O bir arıtıcının ateşi gibidir,' değerlisini değersizinden, cürufu altından ayırır.

Levililer gibi, Tanrı'nın seçilmiş halkı O'nun özel hizmeti için O'nun tarafından ayrı kılınmıştır. Her gerçek Hristiyan kâhinlik payesini taşır. O, Göksel Babasının karakterini dünya önünde temsil etme kutsal sorumluluğuyla onurlandırılmıştır. Şu sözlere iyi kulak vermelidir: "Öyleyse, göklerdeki Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun."

"Ama adımdan korkan sizlere Doğruluk Güneşi kanatlarında şifa ile doğacak; siz de dışarı çıkacaksınız ve ahırdaki danalar gibi serpileceksiniz. Kötüleri çiğneyeceksiniz; çünkü bunu yapacağım gün onlar ayaklarınızın tabanları altında kül olacaklar, diyor Orduların Rabbi."

'Kulum Musa'ya, Horev'de bütün İsrail için buyurduğum Yasa'yı, kuralları ve hükümleri hatırlayın. İşte, Rab'bin o büyük ve korkunç günü gelmeden önce size peygamber İlyas'ı göndereceğim; o, babaların yüreklerini çocuklara, çocukların yüreklerini de babalarına döndürecek; yoksa gelip yeryüzünü bir lanetle vururum.' Review and Herald, 8 Kasım 1906.

Yanlış öğretilere tutunanlar, çölde haykıran "ses" ile başlayan tarihte ayrılacaklardır. Tanrı'nın yaratıcı gücünün kişisel bir kutsallaşma deneyimi meydana getirmesine izin vermeyi reddedenler, çölde haykıran "ses" ile başlayan tarihte "altın"dan ayrılacaklardır. Laodikyalı olarak kalacaklar, tam da Laodikya'nın Filadelfya'ya geçiş yaptığı noktada.

Değerli olanı değersiz olandan ayırma işi, Levioğullarını arındırmak için ansızın gelen antlaşmanın habercisinin işidir ve neredeyse bütünüyle ona aittir; ama bizim de katılmamız gerekir.

Bu nedenle, sevgililerim, her zaman itaat ettiğiniz gibi—yalnızca yanımdayken değil, şimdi yokluğumda çok daha fazla—kendi kurtuluşunuzu korku ve titremeyle gerçekleştirin. Çünkü içinizde, hem istemeyi hem de kendi iyi isteğine göre yapmayı etkin kılan Tanrı'dır. Her şeyi homurdanmadan ve çekişmeden yapın; böylece, eğri ve sapkın bir kuşağın ortasında, azarlanmaya yer bırakmayan Tanrı'nın evlatları olarak kusursuz ve temiz olup, dünyada ışıklar gibi parlayasınız. Filipililer 2:12-15.

Yeremya'ya, yaklaşan yargıda Tanrı'nın sözcüsü olmak istiyorsa, değerli olanı değersiz olandan ayırması söylendi. Yeremya'nın Tanrı'nın ona verdiği öğüdü işitiyor olması, işi üstlenmeyi seçtiği takdirde Tesellici'nin varlığının zaten mevcut olduğunu gösteriyordu.

Kurtuluşu kazanma işi bir ortaklıktır, müşterek bir faaliyettir. Tanrı ile tövbe-kâr günahkâr arasında iş birliği olmalıdır. Bu, karakterde doğru ilkelerin oluşması için gereklidir. İnsan, onu mükemmelliğe ulaştırmaktan alıkoyanları yenmek için samimi gayretler göstermelidir. Ama başarı için bütünüyle Tanrı'ya bağımlıdır. İnsani çaba tek başına yeterli değildir. İlahi gücün yardımı olmadan hiçbir işe yaramaz. Tanrı iş görür ve insan da iş görür. Ayartıya karşı direnç

insandan gelmelidir; o ise gücünü Tanrı'dan almalıdır. Bir tarafta sonsuz bilgelik, merhamet ve güç vardır; öte yanda ise zayıflık, günahlılık, mutlak çaresizlik.

Tanrı, kendimize hakim olmamızı ister. Ama bizim rızamız ve işbirliğimiz olmadan bize yardım edemez. Kutsal Ruh, insana verilen güçler ve yetiler aracılığıyla çalışır. Kendi başımıza amaçlarımızı, arzularımızı ve eğilimlerimizi Tanrı'nın iradesiyle uyumlu hâle getiremeyiz; ama eğer 'istekli kılınmaya razıysak', Kurtarıcı bunu bizim için gerçekleştirecektir: 'Kuruntuları ve Tanrı bilgisine karşı kendini yücelten her şeyi yıkıp, her düşüncüyü Mesih'e itaate tutsak ederek.' 2. Korintliler 10:5. Elçilerin İşleri, 482.

Vahiy 11'deki, kuru kemiklerin sokakta ölü olduğu üç buçuk gün, bir "çöl"ün simgesidir ve "çöl" de Levililer 26'nın "yedi zaman"ını temsil eder. Üç buçuk günlük dağılmanın sonunda, yüz kırk dört binin arasına çağrılanlar "uyanmak" ve "tozunu silkmek" zorundadır. Bayan White şöyle der: "Rab, yargılarının dünyanın üzerine daha belirgin bir şekilde gelmesinden önce, kilisesinin arınmış olmasını ister."

"Arındırılmış bir kilise" ile bağlantılı olarak, Yeremya'nın "kıymetliyi değersizden" ayıran ayırıştırma sürecine atıfta bulunur. Ayrıca bunu, bir habercinin antlaşmanın habercisine yolu hazırladığı Malaki üçüncü bölümle ilişkilendirir. Yolu hazırlayan haberci, Yeşaya'nın "çölde haykıran ses"idir. Antlaşmanın habercisi Mesih'tir; o, "Levililer" "gibi", "onun tarafından özel işi için ayrılmış" olan yüz kırk dört binle antlaşmaya girmeye hazırlanmaktadır. Daha sonra onları kâhinler olarak tanımlar ve İsa'nın şu sözünü alıntı yapar: "Öyleyse siz de, göklerde olan Babanız nasıl kusursuz ise, öyle kusursuz olun."

Bekleyiş döneminin sonunda belirlenen bir arınma süreci vardır; çünkü Rabbin, yüz kırk dört binin yerine getireceği özel bir işi vardır ve "yargıları dünyanın üzerine daha belirgin biçimde düşmeden" önce arınmış bir kiliseye sahip olacaktır. Onun yargıları zaten dünyadadır, ancak Pazar yasasında "Tanrı'nın yıkıcı yargıları" dünyanın üzerine düşmeye başlar.

O yargılar, "hakikati hiç bilmemiş olanlar için bir merhamet zamanı"dır. Ama gerekli arınma sürecine girmek istemeyenler için o yargılarda merhamet yoktur. "Daha belirgin biçimde" "inen" "yargılar", bunların birer işaret olduğunu gösterir. Bunlar bir işaret teşkil eder ve Kutsal Ruh, o yargıların sebep olduğu kaos ve karmaşayı, "sahte dinlenme gününü" tutanlarla "Rab'bin Sebt'ini vicdanen tutanlar" arasında bir ayırım yapmak için kullanır; çünkü bu, "dünyanın uyarılabilmesinin" tek yoludur. İşaret niteliğindeki yargılar, Kutsal Ruh'un Babil'de hâlâ bulunan Tanrı'nın çocuklarını, yüz kırk dört binin sancağını tanımaya yönlendirmek için kullandığı arka plandır.

Ama Bayan White yalnızca Malaki kitabının üçüncü bölümüne atıfta bulunmakla kalmaz, ayrıca Malaki kitabının dördüncü bölümünün kapanış ayetlerine de yer verir ve bir kez daha antlaşmanın elçisinin yolunu hazırlayacak olan "ses"ten söz eder. Bu kapanış ayetleri antlaşmanın elçisi için hazırlıklı ilgili değildir; Musa'nın yasasını hatırlamakla ve babaların yüreklerinin çocuklara, çocukların yüreklerinin de babalara çevrilmesiyle ilgilidir. "Ses" önce, antlaşmanın elçisi olan Mesih'in ansızın tapınağına gelmesi ve uyanmış, hayal kırıklığına uğramış halkını arındırması için yolu hazırlar ki onlar sancak hizmetini yerine getirebilsinler. Ardından Malaki, "ses"in hizmetinin

başka bir yönünü ele alır.

O, "babaların yüreklerini çocuklara, çocukların yüreklerini babalarına döndürecek" ve bunu Horev'de verilen yasayla bağlantılı olarak yapacaktır. Yeşaya'nın "sesi" de olan İlyas, Tanrı'nın halkının günahlarını tespit edecek. Bu, arınma sürecinin bir parçasıdır. Günahın tek bir tanımı vardır: Horev'de verilen yasanın çiğnenmesi. Vaftizci Yahya İlyas'tı ve hizmeti tam da bu unsuru içeriyordu.

O günlerde Vaftizci Yahya, Yahudiye'nin çölünde vaaz etmeye başladı ve şöyle diyordu: "Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı." Çünkü bu, peygamber Yeşaya'nın sözünü ettiği kişidir: "Çölde haykırmanın sesi: Rab'bin yolunu hazırlayın, yollarını düzleyin." Yahya'nın giysisi deve tüyündendi; belinde deri bir kuşak vardı. Yiyeceği çekirge ve yaban balıydı. O zaman Yeruşalim'den, bütün Yahudiye'den ve Şeria Irmağı çevresindeki bütün bölgeden ona akın ettiler; günahlarını itiraf ederek Şeria Irmağı'nda ondan vaftiz oldular. Ne var ki, Ferisilerle Sadukilerden birçoğunun vaftizine geldiğini görünce onlara şöyle dedi: "Ey engerekler soyu, gelecek gazaptan kaçmayı size kim öğretti?"

Bundan dolayı tövbeye yaraşır meyveler verin. İçinizden, 'Atamız İbrahimdir' demeye kalkışmayın; çünkü size söylüyorum: Tanrı bu taşlardan bile İbrahim'e çocuklar yaratabilir. Şimdi de balta ağaçların köküne dayanmıştır; bu nedenle iyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. Ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum; ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür; ben onun ayakkabılarını taşımaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecektir. Yabası elindedir; harman yerini bütünüyle temizleyecek, buğdayını ambara toplayacak; samanı ise sönmeyen ateşle yakacaktır. Matta 3:1-12.

Vaftizci Yahya, Vahiy 11'deki üç buçuk günün "çölüne" geldi; çünkü peygamberlerin hepsi, yaşadıkları günlerden çok son günlerden söz etmektedir. Günahın tövbe edin diye bir mesaj getirdi; çünkü göklerin egemenliği yakındı; tıpkı "zaman yakındır" denildiğinde İsa Mesih'in Vahiy'nin açığa çıkması gibi. Vaftizci Yahya "ses"in işini örnekler; çünkü İsa'ya göre o, gelecek olan İlyas'tı.

Çünkü bütün peygamberler ve Yasa Yahya'ya kadar peygamberlik etti. Bunu kabul etmek isterseniz, gelmesi gereken İlyas odur. Kulağı olan işitsin. Matta 11:13-15.

İsa, Vaftizci Yahya'nın peygamberlik kimliğinin bir sınama olduğunu belirtir. Bunu açıkça şöyle söyler: "Eğer bunu kabul ederseniz." Sonra İsa, "Kulağı olan işitsin" diyerek öğrencilerini bunu kabul etmeye teşvik eder. Ne işitsin? Kutsal Kitap'ın son çölüne gelen ve antlaşmanın elçisinin, Tanrı'nın işaret niteliğindeki yargılarının yaşandığı bir dönemde özel bir işi yapmak üzere yüz kırk dört bini hazırlaması için yolu hazırlayan sesin kim olduğunu.

Yuhanna, "deve kıllarından bir giysi ve belinde deri bir kuşak" giyiyordu; "yiyeceği ise çekirge ve yaban balıydı." Onun "yiyeceği" İslam'ın mesajıydı; çünkü "çekirgeler" sözcüğü İslam'ı temsil eder ve bal, ağızda tatlı olan Tanrı'nın sözüdür. Yediği tatlı mesaj, "vahşi" Arap eşiği hakkındaydı; Kutsal Yazılarda İslam'ın ilk sembolü odur. İslam'ın "çekirgeler" ile de temsil edilen vahşi Arap eşiğine dair tatlı mesajı, giysisine de işlenmişti; çünkü develer de İslam'ın bir başka sembolüdür. Yuhanna'nın yediği yiyecek böceklere değil de çekirge ağacına atıfta bulunsa bile,

"çekirgeler" sözcüğünü İslam'ın bir sembolü olarak kullanmak sözü çarpıtmak değildir. "Çekirgeler" sözcüğü İslam'ın bir sembolüdür ve Yuhanna herhangi bir fiziksel yiyecek yemeyi temsil etmiyordu; onun beslenmesi, yediği peygamberlik mesajının bir simgesiydi.

Onun kuşağı, Habakkuk'ta temsil edilen "peygamberlik"ti. O peygamberlik, ilk hayal kırıklığını, bakirelerin gecikme zamanını ve kutsal şemalarda temsil edildiği üzere Adventizmin temellerini bir araya getirir. Habakkuk, bütün o gerçekleri birbirine bağlayan peygamberlik kuşağıydı.

Çünkü görüm henüz belirlenmiş bir zaman için; sonunda gerçeği söyleyecek ve yalana çıkmayacak. Gecikse de onu bekle; çünkü mutlaka gelecek, gecikmeyecek. İşte, kibirli olanın canı onun içinde doğru değildir; fakat doğru kişi imanıyla yaşayacaktır. Habakkuk 2:3, 4.

"ses" in uyarısını oluşturan mesajları bir kuşak gibi birbirine bağlayan peygamberlik mesajı, geciken ama konuşacak olan görümle ilişkili bakireler benzetmesidir. Gece Yarısı Çılgılığı görümü, canı "yükselmış" olan değersizlerle imanla aklanmış değerli olanlar arasında bir ayırım oluşturur. İmanla aklanma, "ses" in kuşandığı kuşaktır.

Ve doğruluk onun belinin kuşağı olacak, sadakat ise böğürlerinin kuşağı olacak. Yeşaya 11:5.

18 Temmuz 2020'deki hayal kırıklığının ardından, o hayal kırıklığının "çölde haykıran sesi" geldiğinde, mesajı 11 Eylül 2001'den beri ne idiye yine oydu. Bekleyen, hayal kırıklığına uğramış ölü kuru kemiklere yönelik, gelecek olan İlyas'tan gelen o mesaj şudur: İslam, Babil'deki Tanrı'nın diğer çocuklarının doğruluğu öğrenmeleri için arka planı sağlayan "işaret niteliğindeki yargılar"dır.

Doğru kişinin yolu düzdür; sen, ey en doğru olan, doğruların yolunu düzlersin. Evet, yargılarının yolunda, ya Rab, seni bekledik; canımızın arzusu adınadır ve seni anmaya yönelmiştir. Gecede canımla seni arzuladım; evet, içimdeki ruhla seni erkenden arayacağım; çünkü yargıların yeryüzünde olunca, dünyanın sakinleri doğruluğu öğrenir. Yeşaya 26:7-9.

Gelmesi gereken İlyas olan Vaftizci Yahya, Vahiy'in on birinci bölümündeki üç buçuk günün "çölü"ndeki "ses"tir. Onun görevi, yürekleri kabarmış ve atalarının ruhsal mirasına güvenen, ancak Tanrı'nın gazabının gelmek üzere olduğunu hisseden Adventizmin dördüncü ve son neslini tespit etmeyi de içerir. Onlar dördüncü nesildir; çünkü bütünüyle Mesih'in tam karşısı olan bir nesle dönüşmüşlerdir. Onlar engerekler soyudur; ama yine de aslında Kuzunun nesli olduklarını ileri sürmek için babaları İbrahim'i öne sürerler. Kuzunun nesli, Petrus'un seçilmiş neslidir; Kuzu nereye giderse gitsin, onu izleyenlerdir.

Yuhanna, mesajını dinlemeye gelenlerin günahlarını açıkça ortaya koydu; çünkü onlar tövbe ettiler ve vaftiz edildiler. Ayrıca kendisinden sonra gelecek ve harman yerini bütünüyle temizleyecek Birinin olduğunu da onlara bildirdi. Bu Kişi antlaşmanın elçisidir; o, sahte sikkeleri ve mücevherleri pencereden dışarı süpürüp asıl mücevherleri yeniden yerine koyan "kir fırçası tutan adam"dır; böylece bu mücevherler, William Miller'ın birinci meleşin hareketinde asıl mücevherleri bir araya getirme işinde melekler tarafından yönlendirildiği zamandakinden on kat daha parlak parlaklar.

Vaftizci Yahya, Laodikyalı Adventistlerin ataları İbrahim'e duydukları güveni kınarken son derece açtı; çünkü gelecek olan İlyas'ın görevi, babaların yüreklerini çocuklara, çocukların yüreklerini de babalara çevirmektir. Kutsal Kitap'taki ilk ve son ilkesinin uygulanışı o hizmette temsil edilir; ama aynı şekilde, kendilerini dağılmış bir durumda, düşmanların diyarında, çölde ölü halde bulanlar için çare de oradadır. Günahlarını ve atalarının günahlarını itiraf edip tövbe etmelidirler. Kendi günahlarını ve atalarının günahlarını itiraf etmeye ek olarak, üç buçuk gün süren çöl dönemi boyunca Rab'le yürümemiş olduklarını da itiraf etmelidirler. Ayrıca, Tanrı'nın o tarihsel süreç boyunca onlarla birlikte yürümediğini de kabul etmelidirler.

Ve sizden geride kalanlar, düşmanlarınızın ülkelerinde kendi suçları yüzünden eriyip tükenecek; babalarının suçları yüzünden de eriyip tükenecekler. Eğer kendi suçlarını ve bana karşı işledikleri suçla birlikte babalarının suçlarını itiraf eder; ayrıca bana karşı geldiklerini, benim de onlara karşı durduğumu ve onları düşmanlarının ülkesine götürdüğümü kabul ederlerse; sonra sünnetsiz yürekleri alçalır ve suçlarının cezasını kabullenirlerse, o zaman Yakup'la yaptığım antlaşmayı, İshak'la yaptığım antlaşmayı ve İbrahim'le yaptığım antlaşmayı hatırlayacağım; ülkeyi de hatırlayacağım. Levililer 26:39-42.

Lanetin nedeni, toprağın Şabatlarını hatırlamamalarıydı.

Gelmesi gereken İlyas olan Vaftizci Yahya, Vahiy'in on birinci bölümündeki üç buçuk günde çöldeki "ses"i temsil ediyordu. O, ölü, kuru kemikleri Horeb'de Musa'nın yasasını "hatırlamaya" yönlendirecekti; eğer bunu yaparlarsa, o zaman antlaşmanın elçisi de atalarının antlaşmasını "hatırlayacaktı". Fakat ancak kendi günahlarını, atalarının günahlarını itiraf ederler ve daha da alçaltıcı olarak, Tanrı'ya karşı "işledikleri" kabahatleri tek tek belirtirlerse.

Ayrıca Tanrı'ya "karşı" davrandıklarını ve Tanrı'nın da onlara "karşı" davrandığını kabul etmeleri gerekecekti.

Ayrıca, Vahiy 11'deki sokaktaki ölü, kuru kemikler olduklarını da kabullenmeleri gerekirdi; çünkü Tanrı'nın onları düşmanın diyarına götürdüğünü itiraf etmek zorundaydılar ve düşmanın diyarı ölümdür.

Vaftizci Yahya'ya göre, onların ayrıca "çölde" haykıran "ses"i kim olduğu sorusunu da yanıtlamaları gerekecekti; çünkü Yahya şöyle sordu: "Sizi gelecek gazaptan kaçmanız için kim uyardı?"

Bu konulara bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Tanrı'nın hizmetkârına şu buyruk verilmiştir: "Yüksek sesle haykır, çekinme, sesini borazan gibi yükselt ve halkıma suçlarını, Yakup'un evine günahlarını göster." Rab bu halk hakkında şöyle diyor: "Her gün Beni arıyorlar ve yollarımı bilmekten hoşnut oluyorlar; sanki doğruluk yapmış bir ulus gibi." Burada kendini aldatan, kendini doğru sayan, kendinden hoşnut bir halk var; ve hizmetkâra, yüksek sesle haykırıp onlara suçlarını göstermesi buyruluyor. Bütün çağlar boyunca bu iş Tanrı'nın halkı için yapılmıştır ve şimdi her zamankinden daha çok gereklidir. Tanıklıklar, 5. cilt, 299.